

הָרַב קוֹק וְאַהֲבַת הָאָרֶץ - שִׁירַת הָעֲשׂוֹבִים

הָרַב אֲבָרְהָם יִצְחָק הַכֹּהֵן קוֹק
הָיָה הָרַב הָרְאִשִּׁי שֶׁל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל.
לְבוֹ הָיָה מָלֵא בְּאַהֲבַת הַשֵּׁם
וּבְאַהֲבָה לְכָל רֶגֶב אֲדָמָה בְּאֶרֶץ
הַקְּדוּשָׁה. בְּכָל יוֹם, הוּא הוֹדָה
לְבוֹרָא עַל כָּל פֶּרֶח וְעֵץ שֶׁבִּטְבֵּעַ.

יום אחד, הגיע רבי ארה לוין הצדיק לבקר את הרב קוק בעיר יפו.
שני הצדיקים שמחו מאוד להפגש באהבת חנם.

הם יצאו לטיל יחד בשדות היפים
של ארץ ישראל. תוך כדי הליכה
בשמש המאירה, הם דברו דברי תורה
ושבחו את הבורא על הבריאה.

השיחה הייתה עמוקה ומרתקת.
מבלי לשים לב, הושיט רבי אריה
לזין את ידו אל שיח קטן שצמח
בצד הדרך.

ובלי כונה... רבי אריה תלש עלה ירוק וקטן
מן השיח. הוא לא עשה זאת מתוך זילזול,
אלא בטעות ובתמימות כדרך אגב.

פתאום – הרב קוק נעצר
במקומו! פניו הביעו הלם
וצער עמוק. הוא הביט
בעלה התלוש ואז נשא את
עיניו לשמים המאירים. מה
קרה לרב?

רבי אריה לוינ נבהל מאוד. הוא הבין שעשה
משהו שלא כהלכה. בענוה רבה הוא פנה ושאל:
"רבי, על מה חטאתי? איזה פגם עשיתי
באמונת השם ובכבוד הבריאה?"

הַרְבֵּה קוֹק לֹא כָּעַס, אֲלֵא פָּנָה
אֵלָיו בְּנִחָת וּבִאֲהָבָה רַבָּה. הוּא
הַסְּבִיר בְּרוּגֶעַ: "הֵאֵם יָדַעְתָּ
שֶׁכָּל צִמָּח וְכָל עֵשֶׂב שִׁיָּה לְשֵׁם,
וַיֵּשׁ לוֹ תַּפְקִיד יָקָר בְּעוֹלָם?"

"לְמִידּוֹ אוֹתָנוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לְבָרָכָה", אָמַר הָרֵב, "אֵין לָךְ עֹשֶׁב
מִלְמָטָה שְׂאִין לוֹ מִלֶּאדָּה מִלְמַעְלָה הַמָּכָה אוֹתוֹ וְאוֹמֵר לוֹ: גִּדְּלִי!"

"כָּל צֶמַח וְצֶמַח", הַסִּבִּיר הָרַב קוֹק, "מְדַבֵּר וְשָׂר שִׁירָה מְיוֹחֶדֶת
לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! הַבְּרִיאָה כֻּלָּה שָׂרָה וּמִתְפַּלֶּלֶת יַחַד."

"לֵכֹן," הַסִּבִּיר הָרֵב, "כָּאֲשֶׁר אָנוּ תּוֹלְשִׁים צִמָּח מִבְּלִי צֶרֶךְ, אָנוּ מִפְּסִיקִים אֶת
הַשִּׁירָה שְׁלוֹ לְבוֹרָא. בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, כָּל עֵשֶׂב מְחַבֵּר יְשִׁירוֹת לַשֵּׁם."

רַבִּי אַרְיֵה לֵוִין הִתְרַגֵּשׁ מְאֹד. הוּא הִבִּין אֶת גֹּדֶל
הַקִּדְשָׁה שֶׁל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל וִיצִירוֹתָיו שֶׁל הַשֵּׁם,
וּשְׁגִיחֵם הוֹדוּ יַחַד עַל הַשִּׁיעוֹר הַחֹשֵׁב בְּאַמוּנָה.

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּרָא עוֹלָם נִפְלָא. חָשׁוּב שְׁנִשְׁמֹר עַל הַטֶּבַע שְׁלָנוּ, וְלֹא נִשְׁחִית אֶת אֲדֻמַּת
יִשְׂרָאֵל. נִזְכּוֹר שְׁכָל צֶמַח שָׂר לַנֶּשֶׁם – וְגַם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְשִׁיר וּלְהוֹדוֹת לוֹ!

נִקְדוֹת לַמַּחֲשָׁבָה וּלְדִיוֹן בַּכְּתָה:

1. לָמָּה הָרַב קוֹק נִזְדַּעַזַּע כָּל כָּךְ כֹּאֲשֶׁר
הָעֵלָה נִתְּלָשׁ בְּטָעוֹת?

2. אֵיךְ אֲנַחֲנוּ יְכוּלִים לְהִרְאוֹת לַשֵּׁם שְׂאֲנוּ
אוֹהָבִים אֶת בְּרִיאָתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל?

3. מָתִי אַתֶּם מַרְגִּישִׁים רָצוֹן מִיּוֹחַד לֹמַר "תּוֹדָה הַשֵּׁם"
כֹּאֲשֶׁר אַתֶּם מְטַיִּילִים בַּטֶּבַע?